

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . . . . . 2 frt — kr.
Fél évre . . . . . 1 „ — „
Negyed évre . . . . . „ 50 „
Egyes szám ára . . . . . „ 10 „

Hirdetések 10 krral számítottatnak petitsoronként.

MULATTATÓ, MINDENT FELŐLELŐ LAP
A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYÖZŐ.

Kiadja egy társulat.

SZERKESZTŐ

és

KIADÓHIVATAL,

hova a lap szellemi része és az előfizetési összeg beküldendő:
EGER, szervita-utca 393. szám.

Mausburger Gusztinák.

— Művészete méltánylásául. —

Ki vagy, ki vagy te, ki oly nagy
hü-hóval

Művésznek ime feltolod magad?!
Azt gondolod, hogy e művelt közönség

Majszod meglátva majd lépen
akad?

Bukott reménnyel mehetsz oda
vissza,

Hol a sugártól megvéd a — kulissza!

Elhíreszük mindazt, mit fönne
hirdettél,

— De nem hogy a külföldet ismered; —

Habár lemajszolt Tuhutum bátyánkkal

A kirakatban ezt is hirdetted....

Szabadjegyet kapsz vissza Piri-pócra,

Majszolhatsz ott, mert a sugólyuk ócska.

Avult kulisszák könnyeket hullatnak,

Egerbe történt eltávozstadon;

Itt majszolgatsz, míg ők elhagyott társak

Orszognak a babbéri lombokon...

Siess tehát... hisz oly epedve várnak, —

Mondj örök búcsút híres Egervárnak!

Tuhutum bátyánk itt van lemajszolva,

A ki meglátja, rögtön fölnevet!
Légy hát nyugodt, hisz Braun kárpitosnál

Az ötförintért élni fog neved.

De hogy kijátszhasd ezt a sok fátumot —

A buzogánnyal vidd el — Tuhutumot!

Vándor színész.

Germanizáció Gyöngyösön.

Talán csodálkozik az olvasó e merész állításunk felett s rágalomnak fogja tartani e kijelentésünket az igazi magyar városra nézve, — fájdalom azonban, tényekkel igazolhatjuk, s le kell rántanunk az álcát az igazi hazafiságot játszva germanizáló Bach-huszár s kir. tanácsos sápadó arcáról; lerántjuk azt, s meg is jelöljük őt, megjelöljük s ujjal mutatunk e germanizátor s szabadelvű párt kolomposára, Gyöngyös város nyílt szívé lakosainak érdekében, nehogy, mint legközelebb is történt, e germanizátor és reactionárius által igaz elvétől, nyájas szavakkal vagy épen titkosan gyakorolt pressió által eltántorítottassék.

Mint a humor és satira mellett is nemes törekvésű lap, tartozunk az igazság érzetében ezzel a velünk rokon érzelmű testvérváros független érzelmű polgárainak, — s ha talán ők csak sajnálhatják a magyar önértékükön ejtett szentségtelen sérelmet, mi, mint mindenkor és mindenütt kijelentjük azt, hogy habár ő nagysága kórházigazgató meg doctor s az elnyomtatás korszakában szerzett nemes (?) törekvéseért tanácsosi kitüntetéssel diszeskedik, habár háta mögött egy nagyon jól ismert országházi ur titkos manővereket tervezget: nem türjük azt, hogy az ország szívében s épen a velünk testvér Gyöngyös városában a germanizálás terén garázdálkodjék.

Kaptunk az alkalmon s örülünk rajta, hogy Dr. Vezekényi István urnak mindezeket nyíltan megmondhatjuk. Piruljon ő, nekünk nincs okunk reá, — nem mi vagyunk a gyöngyösi kóroda igazgatója, — nem mi rendeztük a kóroda irodáját, melyből megbotránkozásunkra némely ápolakra nézve az ápolási költségek megtérítése céljából német nyelven nyomott hivatalos megkeresések küldetnek az illető rokon „k. k. Landesauschuss“-okhoz! Jót állunk szavunkért, — egy ily nevezetes példány van szerkesztői irodánkban s bárkinek megmutathatjuk.

Ujság tehát előttünk, hogy a hivatalos nyelv: német!... s a doctor ur német őseire megesküdtött, hogy Gyöngyös város polgárai bosszantására a most győzelemre jutott ellenzék hiveinek német nyelven fog szabadelvű lapdacsokat prescribálni.

Előttünk fekszik ő magassága életbiographiája, tanulmányozzuk is azt, — ezuttal azonban, — remélve, hogy talán használ, — nem megyünk tovább; ellenesetben kiállunk a sikra s harcolunk mindaddig, míg azzal a kolomppal, melyet ő csak hord, de onnét felülről villanyoznak.... „Három rózsába“ nem szoritjuk, ott aztán megengedjük, hogy németül tüntessen pártja érdekében.

Ha ő magassága nem bírja nyelvünket, azon tanácssal szolgálhatunk, hogy

sétáljon minél gyakrabban ki a — legelőre... ott igen sok dilletáns nyelvmestert talál, figyeljen reájuk, megtanulhatja tőlük az í s á-t... mely után alappal rendelkezvén, tovább képezheti magát a „Kulturstaat“ meghonosítására.

El vagyunk készülve reá, hogy ő magassága sajtópert indít ellenünk, mint Don Bernardo a főzszorás, a ki a világgal el akarja majd hitetni, hogy ő becsülettel szerezte rengeteg vagyonát... Igen fogunk örülni a szerencsének, legalább a rég feledésbe induló dolgokat alkalmunk leend a nagy közönség élénk emlékezetébe idézni s az igaz hazafit egész hazafiatlanságában előállítani, így legalább bizonyos oknál fogva az izraelita anyakönyvek, törvény, s szabályos vezetéséről hivatalból leend alkalmunk meggyőződni. — Előre tehát... mi készen vagyunk!...

Igen kérjük a gyöngyösi igen tisztelt olvasóinkat, miszerint jeles germanizátoruk egészségi állapotáról időszakonként minket értesíteni sziveskedjenek, — hogy részére, lapunk hasábjain a megkívántató lapdacsokat 15 naponként egy nagy evőkanállal megküldhessük a kigyógyulására.

Dr. Füllentő.

Gyöngyösi uzsorások.

Kórfy Liczi.

Mottó: „Nem zörög a falevél
Ha a szél nem fújja,
Nem venné e címet fel,
Kinek szüre nem volna“

Egy kedvezőtlen szellőcske fuvalma miatt Kórfy Liczi h. ügykeverő ősi gyöngyösi lakását közelfekvő ugródi községébe helyezte át, a hol ugyan nem valami örökségképen reá jutott birtok tulajdonosa lett, hanem amugy „Spitzerio“ módra szerzett „sectác“ képezik átkos uradalmát.

Ezen Kórfy Liczi kiszemelt áldozatai főleg a földműves osztályhoz tartozó gazdaemberek, kiknek igen jutányosan 2—300 százalékra szokott kölcsön adni, vagy vetőmaggal kiségiteni, de azt kétszeresen kell megtéríteni az illetőnek, vagy egy igavonó marhát ad hitelbe, a melyet ő nagyságos földbirtokos és h. ügyvivő ur a környéken megejtett árverésen potom áron megvesz, — mondván: jó lesz ez egy „pahurnak“, majd megfizet ha pénze lesz; — csakhogy az árát duplán és a kamatot hozzá számítva teszi a kötvénybe, a szegény „pahur“ nem is gondolja, hogy egy ily darab marha vásárlásával egész vagyonát Kórfy Liczi ur tulajdonába adta át, vagyis bőrét előre az ördögnek adta el.

Ily módon akart ő egy árverés alkalmával egész Ugródi község földjét körme közé csikarni, és már már majdnem sikerülend, ha egy ottani földbirtokos lovagias jellemével kinem rántja ezen

vampir körme közül, az általa bekerített áldozatokat.

Arckifejezése bárgyu, félénk, az emberek szeme közé nézni neki oly iszonyatos, mint dühödt ebnek a víz sima tükre, azért honn rendesen kétes setéségű szobájába ül, ott fogadja a hozzáfördülő clienseit, és ha pénzt kérnek, ördögi mosoly vonul el ajkán, és ekként kapacitálja kamatlábához megszorult de még hitellel bíró egyént: „No lássa kelmed, a pénz épen oly árucikk mint Icig zsidó krumpli-palinkája avagy jól fuxinozott bora, már pedig kendtek ezen árucikkért annyit fizettek Icignek, hogy annak jövedelméből megszerezte a fecsédi ánglus kertét; hát én, ki csak pénzt adok el, nem érdemlem-e meg, hogy ezen drágább cikk mellett az ugródi határban levő zabföldeket a kendtek pénzén magamhoz ne szedegessem; mégis azt mondják, én vagyok az uszorás, háládatlan megszorult emberiség! nem örül azon, hogy egy ösvérü diplomaticus ember kezébe kerül az, melyet másként talán „Náci“ élelmessége rakna zsebre? vagy talán azért, mert nem vagyok zsidó-„kagal“, de vagyok h. ügyvivő és Ugród község 2-ik virilistája. Hogy pedig nem uszoráskodom, és egyedül pénzemet mint árucikket adom kelmeteknek: községi bizonylattal igazolandom a község előtt; remélem, ezen bizonylatnak lesz annyi hitele, mint volt a törvény előtt az uszorások rafineriájával kicombinált és létre hozott közjegyzői okiratnak, melyről, ha kelmetek a bírósági határozat alapján meggyőződtek, belátják tiszta pénzkezelésem és irántoki jó indulatomat“ ...
Dixi.

RÜFKÉNEK.

*Hidd el tótágast áll a szívem érted,
Ép tegnap este is tapasztalám;
S habár a mámi oly mogorván néze,
Ezer s ezer csókot hintél réám.*

*De mit hallottam szörnyűködésekre?
Nem ad hozzám ... mert én a bőr-szagot
Nem állhatom ki, — hanem azért mégis
Előbb megkérdi a zsidó-papot!*

*Element anyád, — de óh, a zsidó rabbi
Ránk mondta mindjárt a sentenciát:
Enyim lehetsz ... de a mint megrendelte,
Alljam ki majd a ... ceremóniát!*
Tréffi Marci.

Tárca.

Az egri diák-életből.

Emlékjegyzeteiből összeböngészte:

Don Vigole.

(Folytatás.)

Dühösen ugráltunk föl székeinkről s azt mondtuk, hogy: ha Gusztyi elmegy: mi sem maradunk tovább.

Borcsa néne diákok kosztolásával tartá fön magát; bele kellett tehát nyugodnia. Hanem Gusztyi urfnak ez időtől fogva igen csontos lett pecsenyéje, s igen piczire lett szabva kenyere.

Gusztyi, ki egymaga megevett volna egy oldal szalonát, nem türhetség ezen beteg tyuknak való ebédek: egy este beosont „Napanyó“ kamrájába, s kilopván onnan egy szakasztó kalarábét, azt egytől-egyig megszabálta.

Igaz, hogy éjjelre oly hascsikarás fogta elő, hogy vánkösát kinjában tökéletesen szétrágtá, de nem bánta, csakhogy megboszulhatta magát.

Másnap délben aztán Borcsa néne kitett magáért: behozott egy irtózatot tálban annyi galuskát, hogy huszonnégy arató jóllakhatott volna belőle.

Örömkialtással fogadtuk.

Azt hittük Napanyó észére tér s abbanhagyja a szük élelmézést.

A galuska uszott a zsirban.

Alig ettük meg felét, már is kidőlünk; csak Gusztyi tartotta magát ke-

Egy varró leánynak.

— Szemtül-szembe. —

**Szeretlek régen csak nem vallá ajkam,
Engedd tehát most azt elmondanom, —
A mi szívemnek zajló tengerében
Mélyen temetve mint a gyöngy vagyom.**

**Vagy nem hiszed tán, hogy szeretlek
angyal?**

**Légy hát buvár e zajló tengeren;
Nézd meg szívemnek oly kincsgazdag
mélyét,**

Honnan szerelmem gyöngyeit merem.

**S ha tán még ekkor sem hiszed leányka,
Hogy szívemben mily szerelem vagyom:
Akkor ... talán jobb nekem tovább állni, —
Te meg parányi ujjad ... varrd agyon!**
Vas Kalap.

Az egri IV. takarékpénztár.

Egerben három takarékpénztár van. A negyedikről még eddigelé nincs tudomása a pénzreszorútlaknak.

Ezen dolgról fog szólni jelen cikkünk.

Köztapasztalat, hogy még a legelfajultabb zsidónál is megvan azon vallási szokás, hogy az ő kizárólagos Jehovája parancsolatait, mind edényeiben, mind schabeszileg, mind sertéssonkaig, mind gyertyagyújtásilag annyira megtartja, hogy az által megmutatja, miként ő „Jehova választott népe“ s mint ilyen ura mindeneknek, a merre a nap süt.

Ezekkel szemben a keresztény a „Mi atyánk“-kal felel.

Fel Aquinói Tamás! Fel Lojolai Ignác! Fel „Te Deum laudamus,“ „Pangve lingua“ s „Stabat mater“ lantossai s csodáttevő szent királyok sirboltjai!

Megszűnik veletek és általatok a kizárólagos Jehova! Megszűnik az arany borjú s az összetört kötábla kaphatatlan gyémánt táblává leend.

De tévedünk mind a ketten.

Van még egy pont, hol sem Jehovával, sem a „Mi atyánkkal“ nem boldogul a setéségben botorkázó emberiség s ezen pont: az „egri IV-ik takarékpénztár“.

Ezen pénztár nem nyilvános intézet, ez diplomával ellátott fő egyedüli regnuma alatt áll. Ezen fő egyesíti magában mind azon intézeti kellékeket, a melylyel magá-

ményen: olyan jóízűen ette azt a galuskát, hogy szemei csak úgy dülledek.

Önkénytelenül bámultuk bravourját. Azt ugyan máskor is tapasztaltuk, hogy előle a tányér csak üresen szabadult, — de hogy ennyi étellel megbirkózzék, azt már nem voltunk hajlandók elhinni

Gusztyi zavarhatlan nyugalommal pakolt és pakolt; a tál tartalma pedig gyorsan fogyott s egyszer csak azon vettük észre magunkat, hogy tökéletesen elfogyott.

Egyetlen egy szál galuska maradt a szélén, melyet Gusztyi a tál közepére piszkált.

— No ezt az egy szálat meghagyom moresnak — szóla; — ne mondja senki, hogy mind megettem.

Mikor Napanyó meglátta az iszonyu pusztítást, majd hagyatessett ijedtében.

Elkezdett lamentálni.

Kineveltük.

Mérgében három tányért összetört, s mutató ujját megvágta, mikor a zöldséget aprítá.

Ilyen fajta multságok gyakran jöttek elő Borcsa néne házában. Meg is esküdött minden héten kétszer, hogy ő többet diákokot nem tart, s megátkozta magát, hogy: fusson ki a két szeme, szakadjon meg, stb. Hanem azért a következő tanév elején, megint csak kiment a vasúthoz „diákok fogni“ mint az Egerben szokás.

Akik előtt ez utóbbi szavak érthetetlenek lennének, azoknak megmagyarázom.

Augusztus utólján és szeptember elején, egész sereg vén asszony fogadja

ban számos választmányi tagokkal álló intézet bir. Exempla gratia:

Ő magában ügyvéd, ő pénztárnok, ellenőr és üzletvezető. Ő magában választmányi ülés és annak elnöke, szóval minden, de csak úgy, „hogy senki se tudja“.

Tudomásunkra zuhant azonban, hogy ezen „rebus“ pénztár — ki lévén annyira ügyes ügyvéd, hogy könnyű megfejtését a „Füllentő“ is a közfama szárnyaira kénytelen bizni, már annyiban élvezi gyümölcsöző pénzének áldásos kamatait, hogy egy gnom, egy csontból és húsból alkotott s általa megtévelyített palóc, mint fojtogató lelkiismeret, ledől a fényes palotája előtti utcai porba, nyomozza mint vérszipoly áldozatát ablakánál s minden lépte nyomán. Ott áll lángolva a bocskor s rongy szűrbe burkolt összetöpörödött hypocratesi arc, párolgó agyától gyérkőczos hajzatával. De nem tágit!!!

Élő képviselője az uszorától tönkre ment falvagnak, s tanútság minden uszorás dus gazdagnak.

Igy kell neki!

Libera nos Domine!

Tarkaságok.

Hogy pusztíták meg Mukit Abonyban? Mikor akkoriban épült az eger-f-abonyi csiga vasut, Mukink a portékáért Abonyba volt kénytelen kocsin menni. Épen délre harangoztak, midőn a vasuti raktárhoz ért és kérte a raktárnokot, mig neki ebédelni tetszik, engedné meg neki, addig a holmiját felrakhatni, mert sietős lévén a dolga. A raktárnok egy kis borralvaló kilátásból beleegyezett. Midőn a holmi a kocsira fellett rakva, akkor vette észre Mukink, hogy egy tucat ácsfűrész hiányzik, s az ép oda jött raktárnokot erélyesen interpellálja, hogy hová lett a fűrész? A raktárnok hiába mondta, hogy itt volt, de sehol sem akad rája, és töprengett magában, mig egy pórfiu földre nem hívta és valamit a fülébe nem sugott.

— Hát nem tudja Muki úr, hogy hol a fűrész?

— Nem bizs én!

— Na jó, én meg tudom. Rakjuk csak le szépen a holmit arról a kocsiról.

Midőn már minden a kas fenéig lelett rakva, és a fűrésznek még sem akadtak nyomára, örömteljesen kérdi Muki:

— No hát hol a fűrész?

— Ne türelmetlenkedjék Muki úr! — Erre leveszik a kocsiról a kast is, s ott volt a fűrész. — Hát ez mi, Muki úr? Hát erre meg amarra kigyelmednek, itt van

a szegény diákok. Majd lehuzzák a lábáról.

— Hozzám jöjjön az urfi kérem, soha olyan jó helye nem volt kérem, nem is lesz kérem; külön szoba kérem, jó étel kérem, gyerek nincs a háznál kérem, subickolást is kap kérem, meg aztán egy pohár bort minden ebédnél kérem.

— Hozzám tessék, közel a „gyimináziho“ az „Éspotály utcán“ lakom, szép kilátás.

„A képezdébe fogok járnai.“

— Oda még közelebb van kérem, csak egy pár lépés; tessék urfi, tessék megpróbálni.

Ráadja a fejét végre a fiatal ember, s elmegy azzal, ki legtöbbet ígér. Néha csakugyan jó helyre jut, de néha büzhödött setét szoba, istállóra nyiló ablakkal, melynek üvege ki van törve, — fogadja.

Nagyot sohajt, s mert nem ismer senkit, átadja magát keserü végzetének; megalkuszik nagy nehezen s elfoglalja szobáját, mely az első pillanatra kicsinynek tetszik ugyan, de néhány óra múlva mégis csak megnyugszik.

Bezzeg nagyot bámul másnap reggel, midőn uj lakótársával állit be gazdasszonya . . . . . no de a jövevény derék fiatal embernek látszik, — megosztja vele szük szobáját.

Ebéd után újra eltűnik a mámi s másodmagával tér haza. De a „kosztos urak“ kikelnek ellene s azt mondják, hogy ők nem heringek, nem szardellák, nem gyufaszálak, hogy össze birjanak szorulni, azért, csak tessék elszállásolni más helyre a becsapott urat.

egy puszi, itt meg a másik! s olyan két csattanós csókot adott a Muki arcának az ő tenyerével, hogy a többit be sem várva, ill a berek nád a kert, s a portékát is ott hagyva úgy szaladt egyenesen Egerbe.

H Y M E N.

A jó példa meghozta érett gyümölcsét... Szerkesztői irodánk asztalát egy halmaz titkos női kezektől irt levél borítja, — melyek érdekes tartalmát dióhéjba szoritva, közöljük. E szerint eljegyzési ünnepélyüket e hónapban tarták: Soványi Pepi de Pipaszó, Petroviczky Nünükével; — Huzdky Nacerl, Elekesy Marieval; — Huzdky Pepi, Vöröskuti König Marieval; — Báró Fújtató Ferdinand, Stanczhanzl Terikével; — Faragesáló Muki, Stanczhanzl Mariskával; — Maigróer Sándor, Fleckputzer Ninuskával; — Rivó Gyula, Huzdky Ninával; — Balla János, Kosvánszky Zsuzsikával; — Kavicsos Friczi, Babanszky Juliskával; — Fagyos Márton, Steinakker Rozácskával; — Pakorony Jano de Violin, Szibder Stefankával; — Rabbinus Lenczi, Fellegter Rozácskával; — Alexander Tollnok, Hanter Irenkével; — Meggyaszalay Sándor, Kremer Emikével; — végül Dosray Vince, Csákány Rózácska urhölgygel.

Midőn szerencsekívánatunkat tolmácsoljuk, — mert ahhoz értő nyelven nem fejezhetjük ki örömünket, — a hymen kötelekébe lépő urhölgyek és uraknak, egyszersmind lázas kíváncsisággal várjuk az adatokat a jövő közleményhez.

A szerkesztőség.

A „Füllentő“ hirei.

☉ Thorinspectiós barátunk, nem tudjuk hogy az általa leirt kalanddal megörökített „sohajok hidját“ nem az egri piaci hiddal tévesztette-e össze? Valóban a Luczaszék módjára épülő hid a közönség kebeléből ezer és ezer vágyó sóhajt csal ki. Engedje az ég, hogy a busan siró szellő az építkezési bizottság füleibe vigye a hid fölött lengő s könnyen okadatolható sohajításokat.

☉ Habár a gyümölcs aszalás ideje lejár, — a fűtőcső némely lakó az asphaltot aszaló-tepsinek véli, a mennyiben a harmadnapos kétes rakományok ott letétben lévén, kellemes párolgásukkal üditik a járó-kelőket, — szomorú, de igaz, — ha nem használ,

Ilyenformánjár el Antali Borecsa néne is minden évben s így szedett össze az 1877-78-iki tanévre hét diákot, hogy átszenvedtesse velők a keservekkel fűszerezett tíz hónapot.

II.

Ugyanazon házban, melyben mi laktunk, tartózkodott annak tulajdonosnője: özvegy Lehórné asszonyság, ki iránt mi roppant tisztelettel viselteténk.

Hogy mi által érdemlé ő ezt meg, ennek egyszerü oka abban rejlik, hogy: volt neki egy gyönyörű leánya.

Nem akarom untatni a nyájas olvasót Lóri kisasszony bájainak leírásával, csak annyit jegyzek meg, hogy szép barna leány volt. Azt pedig mindenki tudja, hogy a barna hölgyek, éjfekete hajjal, öldöklő szemekkel s életadó ajakkal vannak fölruházva.

Fájdalom, Lórika nem Egerben, hanem egy K...lben lakó gazdag nagynénjénél tartózkodott. Csak minden hó elején látogatót meg anyját.

Október elseje volt, midőn egyszer megérkezék.

Gusztyi és Misa épen lázban voltak (természettan-lázban) tehát nem mehettek iskolába.

Bemutatták magukat Lórikának és szörnyen restellették, midőn ez kérdé tőlük hogy: ma nincs előadás?

Gusztyi zavarban Miskára nézett, Miska pedig Gusztyira; (csak hogy azt nem mondták: „sólj má' te bibast.“)

Lorika hangosan föl kacagott, értette a dolgot; de nem volt ideje megjegyzést

jövére a házsámát közöljük. Azt hiszszük, a hol szakácsné, szobaleány és egy peszra (száraz dajka) van, — az utóbbi 5 perc alatt elháríthatná az öt öles járdáról az e nemű rakományokat.

● Az érsek parfüm gyára valamint palotája előtt asphalt nem készül, mert a közönség számára az a ronda kövezet is elég jó, — az ő részére pedig szükségtelen, mert gyalog nem szokta magát mutogatni. A szépítő bizottság erélyesége pedig itt hajótörést szenved ily nagy urral szemben. Egyik polgártársunk pedig az asphalt miatt, házát áruba bocsátani kénytelen. Szép állapotok!! —

§. Minthogy a kofák szüzdohányt árulnak, tehát nem lesz vásár.

△ A patak szabályozás gyönyörűen indul — magától a pótdó meg emelkedik.

= A vásártéri gyalogut már nem kavicsoltatik, hanem asphaltiroztatik a legujabb anyaggal. A koncsorgók vannak kirendelve.

☯ A servitai bucsu igen élénk volt, két zsidó annyira óbégatott kendőit árusítva, hogy egy cigányasszony keresztviz nélkül az egyiket meg is bérálta. Rendőr nem volt látható, mert valamennyi ájtatoskodott.

○ Egy bizonyos községből, melynek nevét ezuttal elhallgatjuk, kaptunk panaszlevelet a jegyző ellen, a ki képviselői gyűlések alkalmával a gyűlés határozatairól jkönyvet volna felveendő, a ki a jegyzőkönyv felolvasásakor rendszeren tiszta papirosról olvas, s több képviselői tagot rávesz, s aláírhatja nevüket a tiszta papirosból álló jkönyv alá; a gyűlés elosztatása után, úgy a hogy neki tetszik, ir jegyzőkönyvet az alatt irt nevek fölé. De „a kersó is addig jár a kutra míg végre eltörik“, — az ő turpisságára is rájöttek és most nem irnak tiszta papirosból álló jegyzőkönyv alá a mi jegyző uramat igen bántja stb. Reményljük, hogy eféle eset többé nem forduland elő.

§. §. §. A városi tisztviselők a ministerium által részükre leküldött minősítvényi úrtáblák kitöltésénél nagy zavarában voltak, a mennyiben egy kettő kivételével egy sem talált rovatot saját képzettségének bevezetésére, — tehát újat kombináltak, s úgy jöttünk nyomára, hogy ott mindenféle iparág egy-egy jeles bajnokot vesztett, a mennyiben van ott: jeles gazdász 4 normával, kitűnő üveges, szűrszabó, kereskedő segéd, cukrász, gombkötő, szappanos, mészáros,

tenni, mert jöttünk az előadásról s elkezdődtek a kölesönös bemutatások;

Mind a heten belebolondultunk Lórikába.

Este szokatlan keveset beszélünk. Ágyunkban különféle stratagemák alakultak, melyek segélyével megkezdhezzük az ostromot Lóri kisasszony szive ellen.

Mielőtt azonban hozzáfoghattunk volna a hódításhoz, Lórika elutazott.

Hirtelen támadt szerelem nem tart soká; ellobban, mint a szalmaláng.

Öten lemondunk Lórikáról, csak Vilmos és Gyula nem. Anélkül hogy egymással tudatták volna, levelet irtak a szivrabló leányhoz, de választ nem nyertek.

Azzal biztatták magukat, hogy elsején viszontláthatják Lórikát.

Hej de szidták magukban azt a kalendárium-csinálót, ki harminczegy napot szabott októberre.

Végre elforogtak a napok s beköszöntött november elseje.

Miska derékig meztelen épen akkor zuditott ki egy mosdótál vizet, midőn Lórikának kocsija az udvarra gördült.

Misa majd sószloppá vált ijedtében.

Vilmos rögtön beteg lett, s azt mondá, hogy ő ma nem megy templomba.

A többiek mit sem gyanítottak; otthon hagyták magára.

Gyula alig várta, hogy elmuljék a mise.

Midőn haza mentünk, Gyula egyenest Lehórné asszonyság szobájába nyitott.

könyvkötő, borbély, pék, stb. Mindezek dacára, a §§-ok csak úgy gördülnek. Mondja valaki, hogy nem közeledünk-e Amerikához!

○ Erélyes főkapitányunk a bűnös fészki bumszti kávéházakat bezárátja,

= A „Füllentő“ Gyöngyösről egy nem-uzorástól sajtópert kap a maga dicsőségére. Örülünk rajta!

Vettük a következő levelet:

Tisztelt szerkesztő úr!

Ezelőtt egy hóval négy évi távollét után szülőföldemre visszatérve, örömmel lepott meg azon nemes törekvés, melylyel a város minden egyes polgára s egyes testületek a város csinosbitása iránt kifejtettek. — Örömmel olvastam egy „felhívás és kérelmet“ az Egerben építendő állandó színház érdekében, mely felhívásnak mint értesültem, már eddig is igen szép eredménye van, azonban még távol van attól, hogy a magasztos eszme mint ige testté legyen.

Eger város minden polgárának erkölcsi kötelme tehát, hogy e szép eszmét tehetsége szerint anyagi és szellemi oldalról támogassa.

Alólirott, t. szerkesztő úr, büszkén nevezvén magamat e város szerény polgárának — anyagilag az állandó színház létesítése iránt mit sem tehetvén, elhatároztam, miszerint néhány év óta irt „kisebbségek humorisztikus költeményeim s beszélyeimre“ előfizetési felhívást bocsájtok ki, — melynek tiszta jövedelmét a létesítendő állandó színház intéző bizottságának ajánlom fel. Hogy pedig a már — fájdalom — több ízben a cím által lépre került előfizetőköt megnyugtassam, — ajánlatom elfogadása esetén az előfizetési pénzeket az állandó színház bizottsághoz irányíthatnám, mely kebeléből e célra két bizalmi férfit nevezvén ki, ezek a mű összeállítási költségeit ellenőriznék és fedeznék.

Kérem tehát t. szerkesztő urat, miszerint ajánlatomat, illetőleg az állandó színház bizottság egyes tagjaival értekezni s engem az eredményről értesíteni sziveskedjék. — Tájékozásul annyit, hogy a kiadandó kötet mintegy 70—80 humorisztikus költeményt s mintegy 20—25 ugyanily elbeszélést fogna tartalmazni.

Azon reményben, hogy t. Uraságod az ügy érdekében céloim elősegítendő s annak idején a kiadandókból mutatványokat

Vilmos átölelve tartotta Lórikát s épen akkor hanczolt az első csókért.

A lány észrevette az ajtó nyílását s megpillantván Gyula bámuló arcát, rettenetesen szabadkozott; szégyelte magát. De Vilmos nem látta a háborgatót, el volt ragadtatva a szerelem hevétől s egy csókért, azokról a gyönyörű ajkokról, kilenczszer szekundára felelt volna.

Gyula bevágta az ajtót s rohant a közös szobára.

Megölöm! megölöm a kutyát! — kiáltá dühösen.

— Miféle kutyát? — kérdé Misa;

— tán megharapott?

— Ne lármázzatok! mert....

— De hát mi bajod?

— Az a butellafejű megcsókolta a kedvesemet, — válaszolá sötéten.

— Hát ki a kedvesed?

— Lórika.

— Lórikaaaaa? Hahhahahaha....

prüsztihahha kukkrihahha... ihhaha...

hahaha — dőlünk nevettünkben szanaszét, mert mellesleg megemlítve Lány Gyula oly rut arcu fiu volt, hogy a lányok görcsöket kaptak volna csókjaitól s oly sovány, mintha egész életében gyónó-

czédulákkal élt volna.

— Ne röhögjete barmok, vadál-

latok.

(Vége következik.)

közlend s a művet ajánlani fogja, ma-
radtam

Eger, 1881. szeptember hó 24.
tiszteelő barátja:
Vas Kalap.

T. előfizetőinkhez!

Azt hisszük, lapunk tevékeny munkatársa álnevén Vas Kalap barátunk egészséges humorral irt, soha senkire nem célzó költeményeit ismerik önök az Egerben megjelent és kimult „Frici“ és „Kakas“ című humorisztikus lapokból.

Midőn tehát a kiadásra szánt művet az „állandó színház intéző bizottságának“ figyelmébe melegen ajánlanánk, reméljük egyszersmind, hogy tekintve a nemes célt, a kibocsátandó „előfizetési felhívásokat“ márcsak azért is, mert t. barátunk sem anyagi érdekből, sem a költői babér elnyerhetése céljából bocsátja szerény művét közé, — t. előfizetőink is tömegesen fogják aláírni.

A szerkesztőség.

Nyilttér. *)

Az embertelenség és barbarizmust akarom a n. é. közönség előtt nyilvánosságra hozni, azt a nemtelen eljárást, mely az egeri érseki uradalomban az öreg által elkövetetik. Miután ezen embertelenséget elkövető ellen nincs hatalom, a mely a földönfutóvá tett családfő és gyermekeinek a megfosztott kenyeret vissza adná, — kénytelen vagyok a sajtó útján az egész dolgot napvilágra hozni, a mely unicum a maga nemében . . .

Én erdőőr voltam az Érsek ő Excelentiajának demérdi uradalmában, azonban önhibámon kívül hat hétig tartó fekvő beteg lettem s e miatt nem csak megérdemlett fizetésemről, a mi hallatlan, hanem még erdőőri állásomtól is megfosztattam, minek következtében nőm és szegény apró gyermekeimmel földönfutóvá, élelem és hajlék nélkül maradtam.

Hiába könyörögtem a tűznél, de a szegény nyomorult emberek, — a szerencse kereke által emelkedett és magát sédítő magasságban gondoló gőg előtt, — nyomorult páriának nem hallgattatik meg esdeklő szava . . .

Vizsgálatot kértem, folyamodtam a ministeriumhoz stb. és mi lett ennek a vége? . . . semmi és semmi!

Már most a n. é. közönség ítélete alá bocsátom ez eljárást. Itéljen fölötte. Én meg imádkozom szegény családommal . . . s talán akad Isten után egy ember, a ki könyörölni fog a jogtalanul kiteszítottakon.

Gottfrid Imre.

*) Ezen rovatban foglaltakért felelősséget nem vállal A szerk.

Szerkesztői sugások.

Z. G. Szöllös-Györökön. A kértet annak idejében megküldjük. A mostaninak befejeztével számolhatunk-e valami új szülőltre? Üdvözljük. — Valami 364. sz. kötnivalónak azt tanácsoljuk, hogy ha még egyszer ily otrombaságokat merész el írni, akkor a gypmesterek fogjuk megfigyelés és lebunkózás végett ajánlani. N. N.-nek helyben. Ön bizonyos uzsorásról ír, de semmiféle adatokat nem közöl, kérjük erre. — N. L. barátomnak Kapuvárott. Mért nem irsz. Mikor lesz N. O. lakzija? — Servus — P. K. urnak P-on. Mint halljuk, a jövő számunk részére már készül valami Várjuk valahára! — Üdvözlünk.

Kiadói üzenet: Piros János urnak Mező-Kövesden. Az előfizetési összeget sziveskedjék beküldeni, különben intézkedünk. — Ifj. E. M. urnak. I. f. szt. Györgyön. Ugyanaz! Az új megrendelöket is kérjük az előfizetés mielőbbi beküldésére. — M. A. urnak Nagy-Pályán. Hasonlóképen kérjük az összeg mielőbbi beküldésére.

Teljes számu példányok még megrendelhetők. Egyes számok Egerben Rónay és Bartmann urak kereskedésében, Budapesten több szivartözsdében kaphatók.

A kiknek ezen szám megküldetik, elő fizetés eset re kérjük visszaküldeni.

Herzfeld Mór

Első egeri ügyviselőségi és bizományi üzlete (a Lyceum átellenében, Mednyánszky-féle ház.)

Elfogad megbízásokat bor, gabna, bel- és külföldi termények bevásárlása és eladására; átadások és átvételek eszközzésére, helyben és vidéken; — ingó és ingatlan javak kezelésére, ingatlanok haszonbérbeadására; mindennemű árúk és javak szállítására a bel- és külföld minden irányába; elvállal ezen szakmába vágó mindennemű ügyek rendezését, a legjutányosabb díjjutalék (Provision) mellett.

Az üzlet pincéjében — majdnem — az összes egeri borok mintái találtak, melyek mindenkor megtekinthetők és melyeknek egyenkénti ára és mennyiségéről ugyanott tudomás szerezhető.

Fölhívás.

Eger város tek. tanácsához f. hó 23-án beadott nyilatkozatom alapján, az eddig fenntartott zálogkölcson intézetemet megszüntetvén, felhívom mindazokat, kiknek mostjelzett intézetemben zálogtárgyaik vannak, hogy azokat legközelebb annál is inkább kiváltani igyekezzenek, mivel a fennforgó körülmények között, semmiféle hosszabbítás eszközölhető nem lévén, a kinemváltott tárgyak, mielőbb tartandó árverésen eladandók lesznek.

Eger, 1831. sept. 26-án.

Herzfeld Mór.

Bartalits Imre kiadó-könyvkereskedésében megjelent:

„REJTETELMES ÉDES.”

Amolyan kicsi korrajzoló társadalmi tanulmányok.

Irta: Szejkey Oszkár.

Tizenhét íven, szép velinen, következő tartalommal:

I. Egy adóhátralékos delnő légyottjai, vagyis hogyan lett az én öcsémuram képviselővé? — II. Karperecz és irodalom-történet. — III. Bizonyos szédelygő nagyság fénykorából. — IV. A nagy Cuvier szelleme, Baróthy Szabó Dávid szelleme, Hugó Victor számára és egy költő Hiador iskolájából.

A fényesen kiállított és igen érdekfeszítő mű ára 2 frt.

Mutatványszámok kívánatra ingyen küldetnek!

ELŐFIZETÉSI FÖLHÍVÁS

„NAPSUGÁR”

című legolcsóbb heti-, ifjusági- és néplapra. — Megjelenik minden vasárnap, színes borítékkal 16 oldalon.

A „Kis Mulattató“ szerkesztősége buzdítatva ama rendkívüli pártolás és elismerő fogadtatás által, melyben másodévi működése óta napról-napra részestült: f. év október elsejétől sokkal *diszesebb* kiállításban és *még nagyobbított* tartalommal „Napsugár“ cím alatt Bartalits Imre budapesti régi könyvnyomdász-cég kiadásában, fogja útját folytatni.

Célja lesz ezután is: *mulattatva oktatni, nemesíteni az ifjuságot és avval együtt a magyar népet.*

Közölni fog tehát ezután is igazi *hivatott erők tollából*: eredeti és fordított elbeszéléseket, rajzokat, utleirásokat, vadász-kalandokat, költeményeket, ismeretterjesztő stb. stb. cikkeket, rejtvényeket; — a *boritékon heti eseményeket, előfizetők által tett kérdéseket és azokra jött feleleteket*, „Mozaik“ cím alatt mindenféle érdekes ujdonságokat, adomákat, szerkesztői mondanivalókat; mely utóbbi rovat alatt a szerkesztőség készséggel fog válaszolni minden hozzáintéztett kérdésre és dolgozatra.

Az előfizetési ár — daczára, hogy e lap nagyobb és sokkal diszesebb kiállításban jelenik meg:

Egész évre . . . . . 4 frt.

Félévre . . . . . 2 frt.

Negyedévre . . . . . 1 frt.

De hogy célunkat lehetőleg mégjobban elérhessük: készek vagyunk *minden t. gyűjtőnek*, minden öt beküldött előfizető után *tisztelet-példánnyal* szolgálni.

Számítva tehát úgy áldozatkészségünk elismerésére, mint a szellemi közreműködésre, — engedjék meg, hogy ezután is az *önök; a mindkét nembeli ifjuság és a magyar nép szives jóindulatába és pártfogásába* ajánljuk magunkat.

Budapest, 1881. szeptember hóban.

Bartalits Imre,

a „Napsugár“ kiadója.

Barna Sándor,

a „Napsugár“ fel. szerkesztője.

Az előfizetési pénzek legcélszerűbben **póstautalvánnyal** a kiadóhoz: **Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám** alá intézendők.